

KORTE MEDEDEELINGEN

Lumnitzera lutea (GAUDICH.) PRESL. — In het artikel „De Nederlandsch-Indische *Lumnitzera*-soorten en hare verspreiding” („De Tropische Natuur” XI, 1922, p. 69) werd deze soort kort door mij vermeld, daar zij van belang was „omdat zij, sinds GAUDICHAUD haar bijna een eeuw geleden op Timor voor het eerst heeft aangetroffen, nooit meer is teruggevonden, noch daar, noch op eilanden in de omgeving van Timor. Uit de (ter aangehaalde plaatse) gereproduceerde, aan GAUDICHAUD ontleende afbeelding blijkt dadelijk, dat zij in habitus met de beide andere overeenstemt. Maar gedurende het bloeien is zij van deze gemakkelijk te onderscheiden door de (zeer licht)gele bloemen en door de klierpuntjes, waarin de kelkslippen eindigen; dus twee opvallende verschillen. Hoewel GAUDICHAUD de plaats, waar hij deze soort vond, niet heeft opgegeven, moet deze zeer waarschijnlijk gezocht worden in de kuststreken. Het is evenmin bekend of *Lumnitzera lutea* afkomstig is uit Hollandsch —, dan wel uit Portugeesch Timor, maar vermoedelijk zal zij wel langs de kust van het geheele eiland verspreid zijn. Juist omdat deze soort nog zoo weinig bekend is en zij buiten onzen Archipel nog in het geheel niet is aangetroffen, is het van zooveel belang, dat zij opnieuw wordt gevonden. Schrijver dezes doet een beroep op ieder, die in de gelegenheid is *L. lutea* op te sporen, deze gelegenheid niet te laten passeeren.... Een eervolle vermelding voor hem, die de gele *Lumnitzera* signaleert rond Timor of omringende eilanden.”

Deze eervolle vermelding komt thans toe aan den Heer BOUMAN, die na lang en ijverig zoeken dezen heester terugvond in December van het vorige jaar en wel op een modderstrand in de baai van Koepang tusschen de kampongs Oël Hendak en Pitais, dus aan de noordkust van de baai. Dit is nabij de plaats, waar hij door GAUDICHAUD voor het eerst gevonden werd, want — en hiermede herstel ik de in de boven aangehaalde passage begane fout, dat de ontdekker de vind- en standplaats niet zou hebben opgegeven — de Franche botanicus verzamelde in 1818 gedurende zijn kort verblijf op Timor uitsluitend in de omgeving van Koepang en speciaal aan en nabij de baai van dien naam. In het historisch deel van het verslag van de „Voyage autour du Monde,.... exécuté sur les corvettes de S. M. l'Uranie et La Physicienne pendant les années 1817, 1818, 1819 et 1820.....”, door den leider Louis DE FREICINET, lezen wij, dat GAUDICHAUD met enkele anderen in den morgen van den 20sten October vertrokken naar het oostelijke einde van de baai van Babao. Zij arriveerden op een „plage sablonneuse voisine du village de Babao”. Daarna gingen zij in de richting van Babao en vervolgden hun weg langs de „plage” met het doel de moerassen daar binnen te dringen. Zelf zegt GAUDICHAUD in zijn botanisch verslag: „Babao, situé dans le fond Nord-Est de la baie Coupang, est un lieu marécageux, ... Les forêts maritimes qui le recouvrent, toujours ou périodiquement inondées par les eaux de la mer, sont d'un accès trop difficile.....: elles sont formées de cette foule de végétaux ligneux vulgairement nommés palétuviers, parmi lesquels on distingue plusieurs espèces de *Bruguiera*, de *Rhizophora*, de *Sonneratia*, d'*Aegiceras*, d'*Avicennia*, de *Laguncularia*,.....”. Met deze *Laguncularia* bedoelt hij het geslacht *Lumnitzera*, maar de „plusieurs espèces”, die hij hiervan vond, zullen wel *L. littorea* (JACK) VOIGT en *L. racemosa* WILLD. zijn geweest, want ook nu nog, na 110 jaren, zijn van *L. lutea* met zeer veel moeite slechts enkele planten teruggevonden. Dit wijst blijkbaar op een groote zeldzaamheid en op een uiterst langzame verbreiding. Langs de noord- en zuidkust van Timor heeft de Heer BOUMAN er tevergeefs naar gezocht, doch daar Babao in het oosten van de baai ligt, bestaat er een kans, dat *L. lutea* ook op meerdere plaatsen rond deze baai gevonden zal worden. De Heer BOUMAN meent zich thans, nu hij de plant kent, te herinneren, deze ook vroeger gezien te hebben in de onderafdeeling Djeneponto in Zuid-West-Selebes, hetgeen t. o. v. het verspreidingsgebied natuurlijk zeer wel mogelijk is. Behalve met mijn dank uit te spreken aan den nieuwen vinder voor de reeds bereikte resultaten, besluit ik dus weer met een aansporing aan allen, die gelegenheid hebben het kustgebied van Zuid-Selebes te onderzoeken, speciaal hun aandacht te schenken aan *Lumnitzera lutea*.

V. SL.

MEDEDEELINGEN VAN DE VEREENIGING

Afscheid van den heer SCHROO. — Als laatste werkzaamheid voor de afdeeling Bandoeng hield de voorzitter een causerie over het leven van het verkleurmanneltje (*Calotus cristatellus*). Door een denkbeeldigen tuin wandelend, zagen we het dier op jacht, bij het eierleggen, bezig met het liefdesspel, kortom in z'n heele leven. — En wie den heer SCHROO meer hebben hooren vertellen, begrijpen dat het publiek geheel meeleefde.